

GENERALINIS ADVOKATAS

E. SHARPSTON IŠVADA,

pateikta 2007 m. birželio 14 d.(1)

Byla C-355/06

J. A. van der Steen

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst

„Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnis – Savarankiškos ekonominės veiklos sąvoka – Bendrovės darbuotojas, kuris taip pat yra vienintelis akcininkas ir vienintelis vadovas“

1. Akcinė bendrovė ir asmenys, kuris yra jos vienintelis akcininkas, vadovas ir darbuotojas, mokesčių administravimo institucija apmokestinimo PVM tikslais pripažįsta vienu mokesčiniu vienetu. Tai žmanoma, tik jeigu iš pradžių asmuo dėl savo veiklos bendrovėje laikomas apmokestinamu asmeniu. Todėl *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamo regiono apeliacinis teismas) siekia sužinoti, ar toks darbas yra savarankiška „ekonominė veikla“ Šeštosios PVM direktyvos prasme(2).

Susijusios PVM teisės nuostatos

Bendrijos teisės aktai

2. Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės reikšmingu laikotarpiu Šeštosios direktyvos 2 straipsnis reikalavo apmokestinti „prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“(3).

3. 4 straipsnis, tiek kiek tai reikšminga, tvirtino:

1. Apmokestinamasis asmuo – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdamas bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą bei žemės ūkio gamybos veiklą bei įvairių profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla.

<...>

4. Šio straipsnio 1 dalyje pavartotas žodis „savarankiškai“ reiškia, kad mokestis netaikomas samdomiems ir kitiems asmenims, kiek jie susaistyti su darbdaviu darbo sutartimi ar kitais

teisiniais ryšiais, kurie sukuria darbdavio ir dirbančiojo santykius, susijusius su darbo sąlygomis, atlyginimu ir darbdavio atsakomybe.

<...> valstybės narės gali kaip atskirą apmokestinamąjį asmenį traktuoti šalies teritorijoje įsisteigusius asmenis, kurie nors teisiškai ir savarankiški, vis dėlto yra glaudžiai susiję vienas su kitu finansiniais, ekonominiais ir organizaciniais ryšiais.

<...>“(4)

Nyderlandų teisės aktai

4. Pagal 1968 m. *Wet op de Omzetbelasting* (įstatymo dėl apyvartos mokesčio) 7 straipsnio 1 dalį įmonininkas yra „bet koks savarankiškai verslu užsiimantis asmuo“. Pagal 7 straipsnio 2 dalį „įmonė“ apima ir prekybą ar profesinės veiklos vykdymą, ir turto naudojimą siekiant gauti nuolatinių pajamų.

5. Pagal šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalį taip apibrėžti įmonininkai, jei jie finansiniai, ekonominiai ir organizaciniai ryšiai yra tokie, jog jie sudaro vienetą, yra laikomi vienu įmoninku. Sprendimų juos laikyti tokiais priima kompetentingas mokesčių inspektorius.

Bendrijos teismo praktika

6. *Heerma*(5) byloje, kurioje prašymą priimti prejudicinį sprendimą buvo pateikęs Nyderlandų *Hoge Raad* (Aukščiausiasis teismas), įkininkas su savo žmona sudarė įkinę bendriją, prie kurios prisidėjo savo įkio gamybos priemonėmis. Vėliau jis augino galvijus ir nuomojo juos bendrijai už metinį mokestį. Jis ir įkinę bendrija pateikė prašymą, kad dėl šios nuomos jam būtų taikoma PVM išimtis(6).

7. Teisingumo Teismas nusprendė, kad „(Šeštosios direktyvos) 4 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip: jeigu asmens vienintelė ekonominė veikla šios nuostatos prasme yra materialaus turto nuoma bendrovei arba įkinei bendrijai, tokia kaip įkinę bendrija pagal Nyderlandų teisę, kurios narys jis yra, ši nuoma turi būti laikoma savarankiška veikla šios nuostatos prasme“.

8. Darydamas tokį išvadą jis pažymėjo, kad „tarp įkinės bendrijos ir jos nario nėra darbdavio ir darbuotojo santykių, panašių į minimum Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pirmojoje pastraipoje. Atvirkščiai, bendrijos narys, nuomodamas materialųjį turtą bendrijai, veikia savo vardu, savo naudai ir savo atsakomybe, net jei jis tuo pačiu metu valdo bendriją nuomininkas. Nagrinėjama nuoma nebuvo sudaryta nei bendrijos vadovybės, nei jos atstovų“(7).

Nyderlandų teismų praktika

9. Vėlesnėje byloje(8) *Hoge Raad* rėmėsi sprendimu *Heerma* aiškindamas *Wet op de Omzetbelasting* 7 straipsnio 4 dalį situacijoje, kai 75 % bendrovės akciją turintis asmuo, kuris buvo jos vadovas, pateikė bendrovei sąskaitas už vadovimo bendrovei paslaugas. Jis pažymėjo, kad pagal Nyderlandų teisę vadovas buvo bendrovės darbuotojas, tačiau, skirtingai nei paprastas darbuotojas, jis nebuvo pavaldus bendrovei. Todėl jis manė, kad šis asmuo, teikdamas bendrovei valdymo paslaugas, būtinai veikė savarankiškai. Darydamas tokį išvadą, jis taip pat rėmėsi Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalies tekstu(9) ir Teisingumo Teismo sprendimu *Asscher*(10).

10. Sprendimas *Asscher* buvo susijęs su EB Sutarties nuostatomis dėl laisvo asmens judėjimo ir jo poveikiu nuostatomis dėl pajamų mokesčio. Savo sprendime Teisingumo Teismas konstatavo(11), kad asmens, kuris buvo (Nyderlandų) bendrovės vadovas ir jos vienintelis akcininkas, veikla „nebuvo vykdoma remiantis pavaldumo santykiais“, todėl jis turėjo būti laikomas „ne „darbuotoju“ (EB 39) straipsnio prasme, bet savarankiškai dirbančiu asmeniu (EB 43)

straipsnio prasme“. Byla nebuvo susijusi su darbo s?voka PVM prasme.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

11. J. A. van der Steen tur?jo individuali? valymo paslaugas teikian?i? ?mon? ir d?l to jis buvo laikomas ?monininku *Wet op de Omzetbelasting* prasme.

12. V?liau jis ?steig? ribotos atsakomyb?s bendrov? *J. A. van der Steen Schoonmaakdiensten B.V.* (toliau – bendrov?) ir buvo jos vienintelis vadovas bei vienintelis akcininkas. Bendrov?, laikoma ?mone *Wet op de Omzetbelasting* prasme, per?m? individualios ?mon?s vykdyt? veikl?. Jis toliau t?s? vis? veikl?, sudar?s su bendrove darbo sutart? ?od?iu(12). Bendrov? jam mok?jo fiksuot? m?nesin? atlyginim? bei kasmetinius atostoginius, i? kuri? buvo i?skai?iuojami atitinkami mokes?iai ir privalomo socialinio draudimo ?mokos. Jis buvo vienintelis bendrov?s darbuotojas.

13. V?liau ?mon? bankrutavo ir versl? per?m? kita bendrov?(13). J. A. van der Steen darbo santykiai jo bendrov?je baig?si ir jis prad?jo dirbti kitoje bendrov?je.

14. Tvarkydamas J. A. van der Steen ir bankrutavusios bendrov?s PVM s?skaitas mokes?i? inspektorius nusprend?, kad pagal *Wet op de Omzetbelasting* 7 straipsnio 4 dal? J. A. van der Steen ir bendrov? sudar? mokestin? vienet?. Priimdamas tok? sprendim? jis r?m?si *Hoge Raad* sprendimu Nr. 35 775 ir ?iuo sprendimu pagr?stu *Staatssecretaris van Financiën* (Valstyb?s finans? sekretoriaus) nutarimu(14). ?iame nutarime teigiama, kad „bendrov?s vadovas, turintis daugiau nei pus? jos akcij?, laikomas ?monininku *Wet op de Omzetbelasting* 7 straipsnio prasme d?l veiklos, kuri? jis bendrovei atlieka u? atlyginim?. Nesvarbu, ar nagrin?jama veikla buvo atliekama pagal su bendrove sudaryt? darbo sutart?, ar ne“.

15. J. A. van der Steen ie?kin? d?l inspektorius sprendimo dabar nagrin?ja *Gerechtshof te Amsterdam*, teigiantis, kad ?? sprendim? galima pateisinti, tik jei suinteresuotasis asmuo laikytinas ?monininku PVM prasme, ta?iau abejoja, ar toks sprendimas b?t? suderinamas su Bendrijos teise.

16. Tod?l *Gerechtshof* prašo priimti prejudicin? sprendim? pateikdamas klausim?:

„Ar ?e?tosios direktyvos 4 straipsnio 1 dalis turi b?ti ai?kinama taip, kad kai vienintel? fizinio asmens veikl? sudaro fakti?kas atlikimas vis? darb?, susijusi? su ribotos atsakomyb?s bendrov?s, kurios vienintelis vadovas, savininkas ir „darbuotojas“ yra ?is asmuo, veikla, ?ie darbai n?ra ekonomin? veikla, nes jie atliekami vadovaujant ?monei ir jai atstovaujant ir d?l to nedalyvaujant ekonominiuose santykiuose?“

17. Nyderland? vyriausyb? ir Komisija pateik? ra?ytines pastabas, kuriose teigiama, kad apra?ytomis aplinkyb?mis asmuo nesiver?ia savaranki?ka ekonomine veikla. A. J. van der Steen nepateik? ra?ytini? pastab?. Nei viena ?alis nepra?? surengti pos?d?io ir jis nebuvo surengtas.

Vertinimas

18. Kaip pa?ymi Komisija, kai ?monininkas ?steigia bendrov? verslui vykdyti, paprastai tuo siekiama sukurti atskir? juridin? asmen?, atskirt? nuo paties ?monininko(15). Tai ypa? naudinga apribojant asmenin? atsakomyb? vykdomos veiklos at?vilgiu(16).

19. Jeigu yra du atskiri teisiniai subjektai, akivaizdu, kad jie gali veikti nepriklausomai vienas nuo kito ir vienas su kitu sudaryti ?vairius teisinius santykius.

20. Pavyzdžiui, sprendime *Heerma* ?kininkas ir jo bendrov? buvo atskiri subjektai, tod?l ?kininkas gal?jo išnuomoti bendrovei jam priklausant? nekilnojam?j? turt?. Teisingumo Teismas nusprend?, kad tai darydamas jis vert?si savarankiška ekonomine veikla PVM prasme.
21. Šioje byloje A. J. van der Steen ir bendrov? buvo atskiri subjektai ir A. J. van der Steen gal?jo su bendrove sudaryti darbo sutart? ir j? sudar?.
22. Tiek, kiek jo darbas bendrov?je patenka ? darbo sutarties taikymo srit?, jis iš principo neapmokestinamas PVM pagal aiškias Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalies nuostatas.
23. Šiuo atžvilgiu jo situacija skiriasi nuo J. Heerma situacijos, nes nekilnojamojo turto išperkamoji nuoma ir nuoma yra apmokestinama PVM veikla ir ji iš ties? yra aiškiai nurodoma Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkte bei 13 straipsnio C dalies a punkte(17).
24. Tod?l atrodo, kad A. J. van der Steen gin?ijamas mokes?i? inspektoriaus sprendimas neatitinka teisingo Bendrijos teis?s aiškinimo. Kadangi jis yra pagr?stas *Staatssecretaris van Financiën* sprendimu ir *Hoge Raad* sprendimu, pastarasis taip pat gali neteisingai j? aiškinti.
25. Darbo santyki? neapmokestinimo PVM nauda yra akivaizdi. Jeigu taip neb?t?, kiekvienas darbuotojas tur?t? registruotis kaip PVM mok?tojas ir šiuo mokes?iu tur?t? b?ti apmokestinami visi atlyginimai. Apmokestinamas paslaugas ar prekes teikiantys darbdaviai grei?iausiai gal?t? atskaityti š? PVM, ta?iau tai b?t? didel? našta teikiantiems neapmokestinamas prekes ar paslaugas, nebent b?t? nustatytas kompensacinis mechanizmas, o toks mechanizmas pats savaime b?t? našta. Atvirkš?iai, PVM neapmokestinant darbo santyki? darbo kaina sudaro dal? tiekiam? prek? ir tiekiam? paslaug? prid?tin?s vert?s. Ji yra automatiškai ?traukiama ? mokes?io baz? apmokestinant prek? tiekim? ir paslaug? teikim?, ta?iau PVM prasme neatlieka jokio vaidmens nuo mokes?io atleist? prek? tiekimo ir paslaug? teikimo atveju. Be to, kadangi taip gerokai sumažinama administracinio darbo, tai taip pat užtikrina apmokestinimo neutralum? ir prek? tiekimo bei paslaug? teikimo bendr? apmokestinam? mokes?iu.
26. Tod?l nepageidautina, kad pagal darbo sutart? atliekama veikla b?t? laikoma savarankiška apmokestinama veikla.
27. Panašu, kad priežastys, paskatinusios *Hoge Raad* ir *Staatssecretaris van Financiën* laikytis poži?rio, kuriuo yra pagr?stas gin?ijamas sprendimas, kyla iš dviej? Teisingumo Teismo sprendim? – *Heerma* ir *Asscher*(18) – ir bendrov?s bei jos vadovo santyki? pob?džio pagal Nyderland? teis?.
28. Nemanau, kad šie du min?ti sprendimai pagrindžia tok? poži?r?. Sprendimas *Heerma* yra susij?s ne su darbo santykiais, ta?iau su akivaizdžiai savarankiška ir apmokestinama nekilnojamojo turto nuomos veikla. Sprendime *Asscher* buvo atskirti darbo santykiai nuo savarankiško darbo atsižvelgiant ? tai, ar yra „pavaldumo“ santykiai, ar ne, ta?iau, kaip pažymi Komisija, visiškai kitame kontekste – nustatant taikytin? EB sutarties straipsn? laisvo jud?jimo srityje.
29. Teisingumo Teismui sud?tingiau pareikšti nuomon? d?l bendrov?s ir jos vadov? santyki? pagal Nyderland? teis?(19). Iš *Hoge Raad* sprendimo Nr. 35 775(20) matyti, kad bendrov?s vadovo paslaugos, kurias jis teikia vadovaudamas bendrovei, gali b?ti laikomos paslaugomis, teikiamomis pagal darbo sutart?. Jeigu taip yra, šiuo sprendimu galima remtis teigiant, kad tokios paslaugos PVM tikslais netur?t? b?ti automatiškai laikomos taip teikiamomis. Toks teiginys neb?tinai prieštarauja *faktinio* darbo neapmokestinimui PVM. Jis gal?t? reikšti tik tai, kad kai paslauga b?t? laikoma patenkanti ? darbo santykius, ji vis tiek turi b?ti ?vertinta PVM tikslais,

siekiant nustatyti, ar ji iš tikrųjų? nebuvo suteikta atliekant savarankišką veiklą?

30. Atsižvelgiant į tai, kaip pabrėžia Komisija, šios bylos medžiagoje nėra nieko, kas leistų manyti, kad A. J. van der Steen bendrovei teikiamos paslaugos buvo teikiamos kaip nors kitaip nei pagal tikrą darbo sutartį.

31. Žinoma, nepaisant kitų santykių tarp šalių aspektų, visada žmanoma, kad tai, kas atrodo darbo sutartis, atidžiau panagrinėjus pasirodo esantis kitoks susitarimas. Vis dėlto bylos medžiagoje nėra nieko, kas leistų teigti, kad taip buvo A. J. van der Steen sutarties atveju. Atvirkščiai, tai, kad jis gaudavo fiksuoto dydžio mėnesinį atlyginimą, apmokestinamą pajamą mokesčių ir privalomojo socialinio draudimo mokomis, akivaizdžiai neleidžia taip aiškinti.

32. Todėl manau, kad A. J. van der Steen situacijoje, kuri aprašoma nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, esančio asmens teikiamos paslaugos bendrovei yra neapmokestinamos PVM pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalį ir toks asmuo šių paslaugų atžvilgiu nėra apmokestinamas asmuo 4 straipsnio 1 dalies prasme.

33. Nyderlandų vyriausybė ir Komisija pateikė keletą papildomų argumentų.

34. Pirma, suinteresuotasis asmuo, teikdamas paslaugas, kaip darbuotojas neveikia „savo vardu, savo naudai ir savo atsakomybe“(21). Jis veikia bendrovės vardu, jos naudai ir jos atsakomybe.

35. Antra, veikdamas kaip darbuotojas susijęs asmuo nepatiria savarankiškos ekonominės rizikos(22). Ši riziką patiria bendrovė, kuri sudaro sutartis su klientais ir teikia jiems ekonomines paslaugas.

36. Trečia, bent jau atskirų sandorių lygmeniu, kuriame ir veikia PVM, nėra abipusio vykdymo, pagal kurį paslaugų teikėjo gautas atlygis už paslaugų sudaro gavėjui už šių paslaugų faktiškai suteiktą vertę(23). Asmuo fiksuoto dydžio atlyginimą ir atostoginius gauna neatsižvelgiant į iš tikrųjų suteiktas paslaugas(24).

37. Todėl tai patvirtina mano nuomonę: kadangi A. J. van der Steen situacijoje esantis asmuo nėra apmokestinamas už jo pagal darbo sutartį teikiamas paslaugas, šiuo atžvilgiu jis su bendrove negali būti laikomas „vienu apmokestinamu asmeniu“ Šeštosios Tarybos direktyvos 4 straipsnio 4 dalies prasme arba atitinkamai savarankišku žmonininku *Wet op de Omzetbelasting* 7 straipsnio 4 dalies prasme.

38. Žinoma, šie svarstymai neturi tokos galimybės, kad asmuo, kuris yra vienintelis bendrovės akcininkas, vienintelis vadovas ir vienintelis darbuotojas, taip pat gali būti ir savarankiškas apmokestinamasis asmuo dėl kitos ekonominės veiklos, kuriai netaikoma darbo sutartis. Kai užsiimant tokia veikla yra sudaromi sandoriai su bendrove, atsižvelgiant į aplinkybes žmanoma, kad asmuo ir bendrovė būtų laikomi vienu apmokestinamu asmeniu. Tačiau taip nėra pagal nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytas faktines aplinkybes.

Išvada

39. Atsižvelgdama į išdėstytus samprotavimus, manau, kad Teisingumo Teismas turėtų taip atsakyti į *Gerechtshof te Amsterdam* pateiktą klausimą:

Fizinis asmuo, teikiantis paslaugas apmokestinamajam asmeniui pagal darbo sutartį, šiuo atžvilgiu nėra apmokestinamasis asmuo Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB prasme, kadangi jis nesiverčia savarankiška ekonomine veikla. Atvirkščiai, tokios paslaugos yra neapmokestinamos PVM pagal šios direktyvos 4 straipsnio 4 dalį. Šiuo atžvilgiu nereikšminga tai,

kad darbdavys yra juridinis asmuo, kurio darbuotojas taip pat yra akcininkas ir (arba) vadovas, netgi – vienintelis akcininkas ir vienintelis vadovas, jeigu jie abu turi teisinį subjektiškumą ir galimybę sudaryti tarpusavyje darbo sutartį ir iš tikrųjų sudarę tokią sutartį, pagal kurią teikiamos paslaugos.

1 – Originalo kalba: anglų.

2 – 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių statymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1, su daugeliu pakeitimų, kurie nėra susiję su cituojamomis nuostatomis). 2007 m. sausio 1 d. Šeštųjų direktyvų panaikino ir pakeitė 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, 347, p. 1).

3 – Tokių pačių nuostatų tvirtina Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktas.

4 – Šios nuostatos iš esmės pakartojamos Direktyvos 2006/112 9 straipsnio 1 dalyje, 10 ir 11 straipsniuose.

5 – 2000 m. sausio 27 d. Sprendimas (C-23/98, Rink. p. I-419).

6 – Atleidimas nuo mokesčio ir pasirenkamasis neapmokestinamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą ir 13 straipsnio C skirsnio a punktą.

7 – Sprendimo 18 punktas.

8 – 2002 m. balandžio 26 d. Sprendimas Nr. 35 775; be kita ko, žr., 3.6–3.10 punktus.

9 – Ypač žodžiais „sukuria darbdavio ir dirbančiojo santykius“.

10 – 1996 m. birželio 27 d. Sprendimas (C-107/94, Rink. p. I-3089).

11 – 26 punktas.

12 – Jei tikrai taip buvo, reikia tikėtis, kad tuo metu jis buvo vienas, nes tokios sutarties sudarymo procesas būtų atrodęs keistai bet kuriam atsitiktiniam stebėtojiui.

13 – Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nepateikiamos išsamios detalės, tačiau panašu, kad A.J. van der Steen nebuvo nei šios bendrovės akcininkas, nei vadovas. Bet kuriuo atveju tai neturi reikšmės šioje byloje.

14 – 2002 m. liepos 24 d. Sprendimas DBG2002/3677M.

15 – Tokias bendrovės reglamentuojančias nuostatas iš dalies suderino 1989 m. gruodžio 21 d. Dvyliktoji bendrovių teisės Tarybos direktyva 89/667/EEB dėl vienanarių uždarymų akcinių bendrovių (OL L 395, 1989, p. 40).

16 – Plg. šios direktyvos 7 straipsnį, pagal kurį „valstybų narė neprivalo leisti formuoti vienanarių bendrovių, jeigu jos statymų nustatyta, kad verslininkas gali steigti įmonę, kurios turtiną atsakomybę ribojama statute nurodytai veiklai skirta suma“.

17 – Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies I punktas ir 2 dalis.

18 – Žr., šios išvados 6–8 punktus bei 5 ir 10 išnašas.

19 – Ta?iau d?l socialinio draudimo ?r., 1986 m. liepos 10 d. Sprendim? *Segers* (79/85, Rink. p. 2375) ir 2002 m. kovo 19 d. Sprendim? *Hervein ir kt.* (Sujungtos bylos C?393/99 ir C?394/99, Rink. p. I-2829).

20 – Ypa? i? 3.8 punkto.

21 – Sprendimo *Heerma* 18 punktas.

22 – 1991 m. liepos 25 d. Sprendimas *Recaudadores de Tributos* (C?202/90, Rink. p. I-4247, 13 punktas); 2006 m. kovo 23 d. Sprendimas *FCE Bank* (C?210/04, Rink. p. I?2803, 33 ir paskesni punktai)

23 – 1994 m. kovo 3 d. Sprendimas *Tolsma* (C?16/93, Rink. p. I?743, 14 punktas); 2002 m. kovo 21 d. Sprendimas *Kennemer Golf & Country Club* (C?174/00, Rink. p. I-3293, 39 punktas).

24 – N?ra duomen?, kad toks veiksnys b?t? prisid?j?s prie bendrov?s bankroto ?ioje byloje, ta?iau tai, kad jis gal?jo j? sukelti, pary?kina skirtum? tarp gaunamo atlyginimo ir suteikiamos vert?s.